

Glädjelappen

Juliann Tenney Doman
(Baserat på en sann berättelse)

"Välkomna till lektionen allihop."

Riley tittade upp på sin nya lärare och log. Han såg yngre ut än hennes andra lärare. Hans röst brast när han talade. Han harklade sig och fortsatte.

"Jag är magister Berrett."

En elev räckte upp handen. "Är du ny?" frågade han.

"Ja. Jag har just tagit examen från college. Ni är min allra första klass."

Sedan förklarade magister Berrett vad klassen skulle lära sig. Han talade tyst. Ibland var det svårt att höra honom.

Riley kunde höra barn viska bakom henne. Det gjorde det ännu svårare att höra vad magister Berrett sa. Men Riley gjorde sitt bästa för att lyssna. När magister Berrett tittade på henne log hon.

Under middagen den kvällen frågade mamma om Rileys första dag i skolan.

"Jag tycker om mina ämnen och mina lärare", sa Riley. "Vi har en lärare som är helt ny. Han var ganska nervös. Några av barnen retade honom."

"Ibland blir till och med lärare nervösa", sa pappa.

Mamma log. "Jag är glad att du är där för att stötta honom."

Nästa dag hörde Riley några barn som pratade i korridoren.

"Jag har också magister Berrett", sa en av dem. "Jag kunde inte ens höra honom i går."

"Ibland blir till och med lärare nervösa", sa pappa.

"Hörde du hur hans röst brast?"

"Det blir ett långt år", sa en av de andra.

Alla skrattade.

Riley tänkte på vad pappa hade sagt om att lärare också kunde bli nervösa. I går var det magister Berretts första skoldag. Det var nog ganska läskigt. Mamma sa att hon skulle stötta honom. Hur kunde Riley göra det?

När Riley bad den kvällen så bad hon sin himmelske Fader att låta henne veta hur hon kunde hjälpa magister Berrett.

Nästa dag öppnade Riley sin lunchlåda. Inuti fanns en lapp från mamma. "Du är fantastisk!" stod det. Riley log. Hon älskade mammas lappar. Hennes familj kallade dem "glädjelappar".

Just det! Riley och hennes klasskamrater kunde skriva en glad lapp till magister Berrett!

Riley bjöd hem några av sina klasskamrater efter skolan. De dekorerade en stor, färgglad affisch med smileys och stjärnor. De skrev sådant de tyckte om hos magister Berrett. De skrev sådant som de redan hade lärt sig av honom. Och de sa till honom att de var glada att han var deras lärare.

Nästa dag kom Riley och några vänner till skolan tidigt. De satte upp affischen på magister

Berretts klassrumsdörr. Sedan gömde de sig bakom ett hörn för att se vad som hände.

Kort därefter kom magister Berrett till sitt klassrum. "Åh!" sa han. Riley och hennes klasskamrater såg på när han läste deras meddelanden. Ett stort leende spred sig över hans ansikte.

När Riley såg hur glad han var kände hon sig också glad. Hon log och gav sina vänner en high five.

När de gick iväg hörde Riley någon säga: "Jag ser fram emot att gå på magister Berretts lektion i dag!" Riley såg också fram emot det. ●

Det här hände i USA.

